

czwartek, 03.04.2025

Święty Ryszard de Wyche, biskup

Odrzucił propozycje małżeńskie i po uporządkowaniu stanu majątkowego rodziny udał się na studia uniwersyteckie do Oxfordu. Po ukończeniu studiów swoją wiedzę pogłębiał na uniwersytetach w Paryżu i Bolonii. Miał 38 lat, kiedy wybrano go rektorem uniwersytetu w Oksfordzie. Wkrótce potem, w 1237 r., został mianowany kanclerzem prymasa Anglii, św. Edmunda.

Na stanowisku rektora Ryszard zasłużył się pracą nad podniesieniem poziomu uniwersytetu w Oxfordzie tak, że wśród wszystkich uniwersytetów Europy zajmował on odtąd czołowe miejsce. Jako prawa ręka prymasa Anglii przyczynił się natomiast do przeprowadzenia koniecznych reform. Bronił także odważnie praw Kościoła wobec króla, Henryka III. Towarzyszył swemu ukochanemu pasterzowi w podróży do Pontigny, we Francji, gdzie też św. Edmund na jego rękach umarł. Przed śmiercią nakłonił jednak Ryszarda do przyjęcia święceń kapłańskich. Podarował mu także na pamiątkę drogocenny kielich. Po powrocie do Anglii Ryszard porzucił dotychczasowe stanowiska i objął skromne probostwo w Charing, a potem w Deal. Jednakże nowy prymas Anglii, Bonifacy, powołał Ryszarda ponownie na swojego kanclerza.

W 1244 r. został wybrany biskupem Chichester. Król Henryk III, znając nieustępliwość biskupa w obronie praw Kościoła, na wybór Ryszarda nie zgodził się. Mimo tego prymas potwierdził wybór. Wtedy Henryk III zajął dobra biskupie. Ryszard był zmuszony udać się do Rzymu, by papież rozstrzygnął sprawę. Papież Innocenty IV potwierdził w Lyonie wybór Ryszarda, a nawet osobiście udzielił mu sakry biskupiej. Na wiadomość o tym król z zemsty zagarnął biskupowi wszystkie dobra, nawet jego własne mieszkanie. Biskup zamieszkał więc po powrocie u jednego z proboszczów, w Tarring. By jednak nie być gospodarzowi ciężarem, w wolnej chwili pomagał mu przy uprawie roli. Trwało to dwa pełne lata, aż król, zagrożony klątwą papieską, oddał biskupowi dom i dobra biskupie.

Zarządzenia, jakie pozostawił Ryszard, świadczą o jego gorliwości pasterskiej. Nakazał udzielać sakramentów bezpłatnie. Kapłanów zobowiązał do zachowania celibatu i do przebywania na miejscu, aby byli zawsze do dyspozycji swoich wiernych. Wymagał także, aby nosili strój kościelny. Wiernych zobowiązywał do uczęszczania na Mszę świętą w niedziele i w święta. Szczególnie troskliwą opieką otaczał św. Ryszard kapłanów steranych wiekiem i chorobą. Starał się zapewnić im możliwie najlepszą pomoc.

Umarł niespodziewanie podczas wizytacji pasterskiej budującego się kościoła pw. św. Edmunda w Dover 3 kwietnia 1253 r. Kanonizacji dokonał papież Urban IV w 1262 roku. 16 czerwca 1276 roku w obecności króla Anglii, Edwarda I, wielu biskupów i dygnitarzy państwa, odbyło się uroczyste przeniesienie śmiertelnych szczątków Ryszarda do katedry w Chichester. Umieszczono je w bogatym sarkofagu pod głównym ołtarzem. W średniowieczu grób św. Ryszarda należał do najliczniej uczęszczanych miejsc pielgrzymkowych w Anglii. Niestety, Henryk VIII nakazał zniszczyć grobowiec św. Ryszarda jako bojownika o niezależność Kościoła od władzy świeckiej.

Ikona przedstawia Świętego w stroju biskupim. Trzyma w dłoni kielich - przypominający pewne wydarzenie z jego życia. Według starej opowieści, kiedy św. Ryszard odprawiał Mszę świętą, wypadł mu z ręki kielich, ale cudownie Krew Chrystusa nie wylała się z niego.

Źródło:

<https://bellarmineforum.org/april-3-st-richard-of-chichester/>

<https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/04-03.php3>